

2. Azon, az 1346/2000/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerinti vélelem, amelynek alapján „társaság esetén az ellenkező bizonyításig a létesítő okirat szerinti székhelyet kell tekinteni a fő érdekeltségek központjának”, megdönthető-e, amennyiben megállapítást nyer, hogy a társaság a létesítő okirat szerinti székhelytől eltérő államban folytat tényleges vállalkozói tevékenységet, vagy e vélelem megdöntéséhez annak megállapítása szükséges, hogy a társaság nem folytatótt semmilyen vállalkozói tevékenységet abban az államban, ahol a létesítő okirat szerinti székhely található?
3. Ahhoz, hogy az 1346/2000/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt, a „társaság létesítő okirat szerinti székhelyére” vonatkozó vélelmet megdőltnek lehessen tekinteni, elegendő-e azok a tényezők vagy elemek, hogy a társaság a létesítő okirat szerinti székhely államatól eltérő államban ingatlanvagyonnal, két szállodakomplexumra vonatkozó (az adós társaság és egy másik társaság által kötött) bérleti szerződéssel, valamint egy pénzintézzettel kötött szerződéssel rendelkezik, és e körülmények elegendő-e annak megállapításához, hogy az 1346/2000/EK rendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti »telephelyről« van szó?
4. Amennyiben a Corte di Cassazione a hivatkozott, joghatóság tárgyában hozott 10606/2005. sz. végzését az 1346/2000/EK rendelet 3. cikkének az Európai Közösségek Bírósága által adott értelmezéstől eltérő értelmezésére alapozta, ellentétes-e ezen, az Európai Közösségek Bírósága által értelmezett közösségi rendelkezéssel a c.p.c.[codice di procedura civile — polgári perrendtartás] 382. cikke, amelynek alapján a Corte di Cassazione joghatóság tárgyában jogerős és kötelező erejű határozatot hoz?

(¹) HL L 160., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 1. kötet, 191. o.

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2009. október 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Scheuten Solar Technology GmbH kontra Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

(C-397/09. sz. ügy)

(2009/C 312/36)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Scheuten Solar Technology GmbH

Alperes: Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- a) A különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló, 2003. június 3-i 2003/49/EK tanácsi irányelv (¹) — EU-kamat- és jogdíjirányelv (KJI) — 1. cikkének (1) bekezdésével ellentétes-e azon szabályozás, amely szerint a valamely tagállambeli vállalkozás által másik tagállambeli társult vállalkozás számára fizetett kölcsönkamatokat hozzászámítják az előbb említett vállalkozás iparűzésiadó-alapjához?
- b) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: a KJI 1. cikkének (10) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamok akkor is eltekinthetnek az irányelv alkalmazásától, ha a KJI 3. cikkének b) pontjában említett, a társult vállalkozás fennállására vonatkozó feltételek a kamatfizetés időpontjában még nem álltak fenn legalább két éves megszakítás nélküli időszakon át?

Ez esetben a tagállamok a fizető vállalkozással szemben hivatkozhatnak-e közvetlenül a KJI 1. cikkének (10) bekezdésére?

(¹) HL L 157., 49. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 380. o.

Az Østre Landsret által 2009. október 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg, Isenkram og Sportsforretning, KID-Holding A/S kontra Skatteministeriet

(C-398/09. sz. ügy)

(2009/C 312/37)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg, Isenkram og Sportsforretning, KID-Holding A/S

Alperes: Skatteministeriet

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a Bíróság C-192/95–C-218/95. sz., Comateb és társai egyesített ügyekben ⁽¹⁾ 1997. január 14-én hozott ítéletét, hogy a jogtalan adónak valamely termékre történő áthárítása előfeltételezi, hogy az adó egyedi ügylet során hárítják át a termék vásárlójára, vagy az árakban történő áthárítás történhet-e más termékek árában teljesen különböző ügyletek során, akár a termékek szóban forgó értékesítése előtt vagy után, például azt eredményezve, hogy az áthárításról egy négyéves időszakra vonatkozó átfogó értékelés készül nagy számú termékcsoport bevonásával, ideértve az importált és a nem importált termékeket is?

2. A közösségi jog „áthárítás” fogalmának jelentését úgy kell-e érteni, hogy a termékértékesítésre jogtalanul kivetett adó csak akkor lehet áthárítottnak tekinteni, ha a termék ára magasabb, mint az adó bevezetése előtt közvetlenül alkalmazott ár, vagy az adó akkor is áthárítottnak lehet tekinteni, ha az adóköteles vállalkozás a jogtalan adó bevezetésével egy időben más adóalapokra kivetett egyéb adók eltörlése alapján megtakarítást ért el, és a vállalkozás így nem változtatta árait?

3. A közösségi jog „jogalap nélküli gazdagodás” fogalmának jelentését úgy kell-e érteni, hogy a termékértékesítésre jogtalanul kivetett adó visszatérítését akkor lehet jogalap nélküli gazdagodás okának tekinteni, ha a vállalkozás az adóköteles termék értékesítése előtt vagy után más adóalapokra kivetett más adók eltörlése eredményeként megtakarítást ért el, amennyiben megállapítható, hogy a más adók eltörlésének előnyéből más vállalkozások is részesültek, ideértve azokat a vállalkozásokat is, amelyek nem, vagy csak kisebb mértékben fizették be a jogtalan adót?

4. Feltéve, hogy a jogtalan adónak szerkezetéből adódóan olyan hatása volt, hogy az importőr vállalkozások arányosan több adót fizettek be, mint azok a vállalkozások, amelyek nagyjából belföldi termékeket szereztek be, és a jogtalan adó bevezetésével egyidejűleg egy másik jogszerű adót vetettek ki más adóalapra, amely mindkét típusú vállalkozást arányaiban ugyanolyan mértékben érintette, függetlenül a vállalkozás beszerzéseinek összetételétől, az alábbi kérdésekben van szükség a Bíróság iránymutatására:

i. a közösségi jog lehetővé teszi-e a jogtalanul kivetett adó termékimportőr vállalkozás részére történő visszatérítésének megtagadását az áthárítás és jogalap nélküli gazdagodás jogcímén, amennyiben a megtagadás olyan helyzethez vezet, amelyben e vállalkozás — annak következtében, hogy viszonylagosan több jogtalan adót fizetett be mint más hasonló vállalkozás, amely az azonos termékeket belföldön szerezte be — az adózási szerkezetátalakítás és a visszatérítés megtagadása miatt — minden egyéb körülmény azonossága esetén — rosszabb helyzetbe kerül, mint azok a hasonló vállalkozások, amelyek nagyobb mértékben vásároltak belföldi termékeket;

ii. a jelen helyzetben a jogtalan adó visszatérítése fogalmilag előidézhető-e „jogalap nélküli gazdagodást”, és így megtagadható-e, ha a visszatérítés — még ha az adó áthárítottnak tekintendő is — azon helyzet megteremtéséhez szükséges, amelyben az adózási szerkezetátalakítás hatása, amennyiben minden egyéb körülmény változatlan, a visszatérítést követően ugyanaz marad az importőr vállalkozásokra és a belföldi termékeket beszerző vállalkozásokra nézve;

iii. egyébként ellentétes-e a közösségi joggal, ideértve az egyenlő bánásmód elvét is, a visszatérítés megtagadása olyan helyzetben, amely ahhoz vezet, hogy azok a vállalkozások, amelyek nagyobb mértékben szereztek be belföldi termékeket, ezáltal előnyt élveztek azon vállalkozásokkal szemben, amelyek nagyobb mértékben importáltak termékeket; és

iv. a 3. kérdésre adott válasz azt jelenti-e, hogy nem igazolható a jogtalanul kivetett adó visszatérítésének megtagadása a jogalap nélküli gazdagodásra hivatkozással annyiban, hogy az ilyen visszatérítés pusztán ellensúlyozza a hazai termékeket beszerző vállalkozásoknál azon vállalkozásokhoz képest jelentkező előnyöket, amelyek nagyobb mértékben importáltak termékeket?

⁽¹⁾ EBHT 1997., I-165. o.

A Højesteret (Dánia) által 2009. október 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelsselskabet af 5. januar 2002 és Ompakningselskabet af 1. november 2005 kontra Merck & Co., Merck Sharp & Dohme BV és Merck Sharp & Dohme

(C-400/09. sz. ügy)

(2009/C 312/38)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Højesteret (Dánia)

Az alapeljárás felei

Felperesek: Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelsselskabet af 5. januar 2002 A/S, felszámolás alatt, és Ompakningselskabet af 1. november 2005 A/S.

Alperesek: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme BV és Merck Sharp & Dohme.